

จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี
กรณีศึกษาผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015
Abstract Expressionism Painting with Lines and Colours: A Case Study
of Cody Hooper's Paintings between 2009–2015

สรพงษ์ ทองถมยา*
Sorapong ThongThomya*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 ในประเด็น กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง และ 2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานวิจัยเรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ ตามบริบทของผู้วิจัย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์ตารางกริด แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผลงานสร้างสรรค์ของผู้วิจัยและแบบประเมินคุณภาพงานสร้างสรรค์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยรวมกับการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาผลงานสร้างสรรค์ของโคดี้ ฮูเปอร์ จำนวน 10 ชิ้น พบว่ากลุ่มสีที่ใช้ คือ กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ กลุ่มสีขาว กลุ่มสีเหลืองอ่อน กลุ่มสีน้ำตาล กลุ่มสีเหลืองคล้ำ กลุ่มสีม่วงคล้ำ กลุ่มสีน้ำเงิน กลุ่มสีฟ้า กลุ่มสีส้มตามลำดับ เทคนิคการระบายสีที่ใช้ คือ การระบายแบบเรียบกลมกลืน การระบายสีหนาทับซ้อน การระบายสีโดยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ การระบายด้วยสีเหลวและโปร่งใส การระบายสีแสดงลีลาารอยพู่กัน การระบายโดยใช้เทปกาวกั้นขอบตามลำดับ เส้นมี 3 ลักษณะคือ เส้นขอบ เส้นจริง และเส้นเชิงนัย ส่วนรูปร่างรูปทรง ใช้สองลักษณะคือ รูปทรงอิสระ และรูปเรขาคณิตสีเหลี่ยมที่มีการตัดทอน

2. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการศึกษานำมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยจำนวน 4 ชิ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญศิลปะพิจารณาจากการสัมภาษณ์ จากนั้นนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานจำนวน 2 ชิ้นในบริบทของผู้วิจัย ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อมที่มีแสงอาทิตย์ส่องลอดผ่านชั้นเมฆและวัตถุต่าง ๆ โดยใช้การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน เน้นกลุ่มสีดำ สีเทา และสีขาวเป็นหลัก และเน้นการใช้เส้นขอบคมและเส้นจริงเป็นพิเศษ ประกอบกับรูปทรงเรขาคณิตพบว่าผลงานแสดงอารมณ์และความรู้สึก สงบ เงียบ ลึกลับ และมีความหวังได้อย่างมีพลัง และผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมาก

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาศิลปกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

* Master of Fine and Applied Arts (Fine and Applied Arts) Bansomdejchaopraya Rajabhat University

คำสำคัญ : สำแดงพลังอารมณ์ เส้นและสี รูปร่างและรูปทรง โคดี้ ฮูเปอร์

Abstract

The purposes of this research were to 1) analyze abstract expressionism paintings of Cody Hooper between 2009-2015 in terms of colours, painting techniques, lines, and form and shapes and 2) apply the obtained analysis results to create abstract expressionism paintings with lines and colours with acrylic on canvas in the context of the present research. The sample included the paintings created by Cody Hooper. The research instruments involved Grid Table Analysis Form, structured observation checklist, structured interview, researcher's paintings, and quality assessment form. Data were collected through Del-Phi Technique and were analyzed by percentage, mean, and content analysis.

The findings revealed the followings.

1. After analyzing 10 paintings of Cody Hooper, the mostly used colours referred to grey, black, white, light yellow, brown, dark yellow, dark purple, navy blue, blue, and orange. The painting techniques included blending, impasto, using the ground, glazing, brushwork, and using masking tape. There were 3 lines used in the analyzed works, i.e., lines formed by edge, actual lines, and axis lines. Forms and shapes delineated free form, geometrical shape, and distorted square.

2. Researcher applied the four aspects result obtained from analyzing Cody Hooper's artwork to create four paintings used as research tools for collecting data from the art experts through interview. Data collected were applied to create two paintings in the context of the researcher. A couple paintings were inspired by the scene of sunshine through the cloud and objects. Blending with an emphasis on black, grey, and white tone was used as well as lines formed by edge and actual lines. Also, free shape and geometrical shape were employed. These paintings reflected placidity, mystery, and power of hope. The specialists assessed them at the 'Very Good' level.

Keywords : Expressionism, Lines and Colours, Forms and Shapes, Cody Hooper

บทนำ

ผลงานจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเป็นศิลปะที่เริ่มต้นในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ศิลปะแนวนี้นี้คือผลจากการสังเคราะห์ศิลปะหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่งานแนวสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) โดย วินเซนต์ แวนโก๊ะ งานนามธรรม (Abstract) โดยวาซีลี คันดินสกี ผู้ก่อตั้งลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม มาสู่การใช้กรรมวิธีในการวาดภาพตามทฤษฎีส่วนตัว ลักษณะผลงานในลัทธินี้แสดงออกในรูปแบบผสมผสานกันระหว่างรูปทรงนามธรรมกับอารมณ์สะท้อนใจที่แสดงออกมาปราศจากการควบคุมของจิตรกร แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกภายในของศิลปินอย่างแท้จริง ซึ่งพวกเขาแสดงออกถึง "ทัศนคติ" มากกว่าความเหมือนของ "รูปแบบ" วิธีคิดแนวนามแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม คือ อีกตัวอย่างอันสุดขีดของแนวคิดแบบสมัยใหม่ ที่เน้นความเป็นต้นแบบต้นฉบับ ความเป็นปัจเจกเฉพาะตัวของ

ศิลปิน การทำงานโดยไม่อ้างอิงถึงสรรพสิ่งใด ๆ ในโลก แต่จะมุ่งไปที่การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่ สุดฉบับผ่านผ่าน สีสันและผิวพรรณ จึงอาจกล่าวโดยรวมว่าศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเป็นงาน นามธรรมที่เสนอการแสดงออกทางความคิดเรื่องจิตวิญญาณ จิตใต้สำนึก ซึ่งลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมนั้นยังเป็นคำถามต่อระบบคุณค่าแบบเดิม ๆ

ลักษณะแบบอย่างของศิลปะในแต่ละยุคสมัย ย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลง สุดแต่ที่ว่าสังคมจะ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากน้อยเพียงใด ศิลปะย่อมสะท้อนสภาพสังคมนั้น ๆ ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ใน แต่ละยุคสมัยก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งทำให้ลักษณะแบบอย่างของศิลปะได้เปลี่ยนไปในหลาย ๆ ประเทศทางยุโรปหรืออเมริกาเป็นประเทศที่ให้เสรีภาพ เปิดโอกาสทางความคิดทางด้านศิลปะ มีการสนับสนุน ให้ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ มีการวิจารณ์ความคิดเห็นเปิดกว้างสู่สาธารณะชน

อารี สุทธิพันธุ์ ได้กล่าวถึง สุนทรียภาพไว้ว่า “สุนทรียภาพควรเป็นความรู้สึกที่แสดงออกตาม สภาพแวดล้อมที่แท้จริงของสังคมสุนทรียภาพมิใช่เป็นความรู้สึกที่แสดงออกตามแนวทาง กฎเกณฑ์แห่งความงามทางอดีต” (อารี สุทธิพันธุ์, 2528, น. 247)

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมดังกล่าวมานี้ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก แต่ในสังคมไทยเรานั้นยังไม่เปิดกว้างและยอมรับผลงานในลักษณะนี้ จะมีอยู่ก็เพียงแต่เฉพาะ กลุ่มคนที่ชื่นชอบผลงานศิลปะสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมซึ่งเป็นส่วนน้อยมาก เนื่องด้วยแนวความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณี การปลูกฝังถึงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เข้มข้น ซึ่งทรงคุณค่าอยู่แล้วประกอบกับการ เรียนการสอนที่ยึดติดกับหลักการรูปแบบความเหมือนจริงแบบเก่า ๆ ความงามแบบเดิม ๆ จึงเป็นสาเหตุที่ ทำให้ผลงานในลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมไม่เป็นที่นิยมและไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทยซึ่งขาดการ สนับสนุน โดยส่งผลกระทบต่อศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบนามธรรมไม่กล้าที่จะปลดปล่อยอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองออกมาอย่างอิสระ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานเผยแพร่ในรูปแบบการเรียนการสอนและในเชิง พาณิชยกรรม จึงมีผลงานลักษณะนี้ให้พบเห็นน้อยมากในสังคมไทย ถึงเวลาแล้วที่สังคมไทยควรที่จะเปิดกว้างทาง ความคิดให้ได้รับรู้ถึงความงามทางศิลปะในลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เพื่อให้เข้าถึงเข้าใจความงาม ทางความรู้สึกที่อยู่ภายในทางด้านศิลปะนามธรรมอีกทั้งยังเป็นการขยายแนวความคิดแนวปฏิบัติในการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม และให้โอกาสสร้างสรรค์จินตนาการทั้งแก่ผู้สร้างและผู้เสพอย่างอิสระเสรี

ปัจจุบันจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์นี้ได้รับความนิยมไปทั่วโลก เมื่อปี ค.ศ. 1913 ได้มีการแสดง นิทรรศการศิลปะครั้งยิ่งใหญ่ที่นครนิวยอร์ก ในเมืองชิคาโกและบอสตันเป็นงานแสดงครั้งประวัติศาสตร์ ชื่อว่า Armory Show ได้มีการนำผลงานของศิลปินทวีปยุโรปและอเมริกาให้ประชาชนชม พิพิธภัณฑ์และประชาชน ซื้อผลงานเหล่านี้เกือบทั้งหมด แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลอเมริกาพยายามสอนให้ประชาชนชื่นชมศิลปะ สนับสนุนให้ มีแบบอย่างของสังคมอย่างอิสระเพราะอเมริกาเป็นประเทศที่ให้เสรีภาพ แก่ประชาชนอย่างมากที่สุด (ประไพ วีระอมรกุล, 2552, น. 169)

ผู้วิจัยพบว่า โคดี้ ฮูเปอร์ (Cody Hooper) ศิลปินชาวอเมริกัน ได้สร้างสรรค์ผลงานลัทธิสำแดงพลัง อารมณ์แนวนามธรรมที่หลงใหลในเส้น สี และรูปร่างรูปทรงแบบอิสระรวมถึงเทคนิคการระบายสี แสดง ออกมาจากความรู้สึกภายในอย่างแท้จริง ผลงานของฮูเปอร์เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกประสบการณ์ที่พบเห็น จากสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากธรรมชาติ และวัตถุที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น แสงของพระอาทิตย์ ที่ตกกระทบลงบนพื้นผิว ของวัตถุต่าง ๆ พื้นผิวที่หยาบของหิน กำแพงเก่า ๆ พื้นผิวถนน พื้นผิวของน้ำ แสงที่ลอดผ่านชั้นเมฆ ผลงาน ของโคดี้ ฮูเปอร์ จึงมีลักษณะเฉพาะตัวที่มีความโดดเด่นน่าสนใจ

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานั้นผู้วิจัยมีความสนใจรูปแบบแนวความคิดการสร้างสรรคผลงานสำแดงพลัง อารมณ์แนวนามธรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยนำภาพผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ มาศึกษา

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของผู้วิจัย โดยใช้เครื่องมือและค่าสถิติที่เหมาะสมถูกต้องและมีคุณภาพ ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของผู้วิจัย ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ เส้น สี และรูปร่างรูปทรง ภายใต้หัวข้อเรื่อง “จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี” นำเสนอผลงานวิจัยเชิงสาระ (Analytical Description) ผู้วิจัยคาดหวังว่า จะสามารถสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบของผู้วิจัยได้ เพื่อให้สังคมไทยได้รับความงามทางด้านศิลปะ ที่มีหลากหลายรูปแบบโดยเฉพาะความงามของศิลปะสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมนี้ ให้เป็นรูปธรรมทางความคิดเปิดกว้างทางวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 ในประเด็นต่อไปนี้ คือ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้นรูปร่างรูปทรง
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานวิจัย เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบในบริบทของผู้วิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 จำนวน 56 ภาพ

กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ของโคดี้ ฮูเปอร์ ที่สร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะ (Purposive Random Sampling) ซึ่งรับรองโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ตามเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบของเส้นและสีเป็นรูปทรงเรขาคณิตและรูปทรงอิสระพลิ้วไหวประกอบกันและไม่ใช้ภาพกึ่งนามธรรม
2. เป็นผลงานที่มีองค์ประกอบของพื้นรูปเรขาคณิตที่เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมรวมกับรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ประกอบด้วย เครื่องมือวิจัยทั้งหมด 5 ชิ้น ได้แก่

1. แบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table)
2. แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)
3. แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structured Interview)
4. ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ
5. แบบประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการ โดยวิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากประเด็นที่พบมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ ในลักษณะการวิเคราะห์เชิงสาระ (Analytical Description) โดยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ (IOC) และมาตรวัดลิเคิร์ท (Likert Scale) ใช้ประเมินผลงานที่มีระดับคุณภาพ 5 ระดับ ในการวิเคราะห์เพื่อวิเคราะห์ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง

ขั้นตอนการสรุปผลและการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสังเกตแบบมีโครงสร้างและแบบวิเคราะห์ตารางกริดเพื่อวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง ผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ จำนวน 10 ภาพ คัดเลือกจากผลงานกลุ่มประชากรจำนวน 56 ภาพ โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ในประเด็นลักษณะของกลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในรูปแบบตารางแล้วนำเสนอผลการศึกษาในแบบวิเคราะห์เชิงสาระ (Analytical Description) จากนั้นผู้วิจัยนำผลการศึกษามาสังเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม สำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ ใช้เป็นเครื่องมือประกอบคำสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะโดยเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์พัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม สำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ เป็นเครื่องมือประกอบคำสัมภาษณ์ครั้งที่ 2 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาประเมินคุณภาพงานสร้างสรรค์โดยฉันทามติ อันเป็นขั้นตอนสุดท้ายและทำการสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย และการสร้างสรรค์

การวิจัยเรื่อง “จิตรกรรม สำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี” กรณีศึกษาผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ที่สร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 ทั้งหมด 10 ภาพ โดยศึกษาข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวกับ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาสร้างสรรค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย สรุปได้ดังนี้

ภาพผลงานกลุ่มตัวอย่างของโคดี้ ฮูเปอร์

ภาพที่ 1 Cody Hooper, Serenade ค.ศ. 2012

ภาพที่ 2 Cody Hooper, Paintedsky ค.ศ. 2012

ที่มา: <https://www.codyhooperart.com/>

ภาพที่ 3 Cody Hooper, Eternal Dynasty ค.ศ. 2013

ภาพที่ 4 Cody Hooper, Breaking Light ค.ศ. 2013

ภาพที่ 5 Cody Hooper, Ravender Dream ค.ศ. 2014

ภาพที่ 6 Cody Hooper, Embarace the Light ค.ศ. 2014

ภาพที่ 7 Cody Hooper, Through the Shadows ค.ศ. 2014

ภาพที่ 8 Cody Hooper, New Horizons ค.ศ. 2015

ภาพที่ 9 Cody Hooper, Night Glow ค.ศ. 2015

ภาพที่ 10 Cody Hooper, Purple Fiction ค.ศ. 2015

ที่มา: <https://www.codyhooperart.com/>

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ทั้ง 10 ภาพ ได้ข้อมูลใน 4 ประเด็น โดยพบว่าโคดี้ ฮูเปอร์ ใช้กลุ่มสี ขาว เทา ดำ เป็นหลัก กลุ่มสีเทาใช้ระบายในลักษณะแบบเรียบกลมกลืนกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ ในลักษณะของการสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ กลุ่มสีดำใช้สร้างสรรค์เส้น และรูปร่างรูปทรงต่าง ๆ ให้มีความเด่นชัดน่าสนใจยิ่งขึ้นประกอบกับใช้ระบายร่วมกับสีอื่นๆ เพื่อเพิ่มค่าน้ำหนักของสีนั้น ๆ ให้มีความเข้มข้น กลุ่มสีขาวในทุก ๆ ภาพใช้ระบายให้เกิดเป็นลักษณะแสงฟุ้งกระจายและใช้ระบายร่วมกับกลุ่มสีอื่น ๆ เพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้มด้วยเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ของทุกภาพนั้นนอกจากทั้งสามกลุ่มสีที่กล่าวมายังมีกลุ่มสีเหลือง กลุ่มสีน้ำตาลระบายแบบเรียบกลมกลืนผสมผสานร่วมกับกลุ่มสีขาว เพื่อให้ภาพเกิดความสว่างขึ้นและยังเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีดี และอีกกลุ่มสีที่พบใช้ร่วมกันคือ กลุ่มสีม่วงคล้ำ กลุ่มสีม่วงอ่อน กลุ่มสีน้ำเงินคล้ำ ใช้ระบายแบบเรียบกลมกลืนไล่น้ำหนักผสมผสานกัน ซึ่งทั้งสามกลุ่มสีนี้จะอยู่ร่วมกันเสมอ ยังรวมไปถึงใช้ระบายเพื่อสร้างมิติระยะตื้นลึก ทำให้ภาพดูมีบรรยากาศที่ลึกซับซ้อนและเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีดีด้วยเช่นกัน

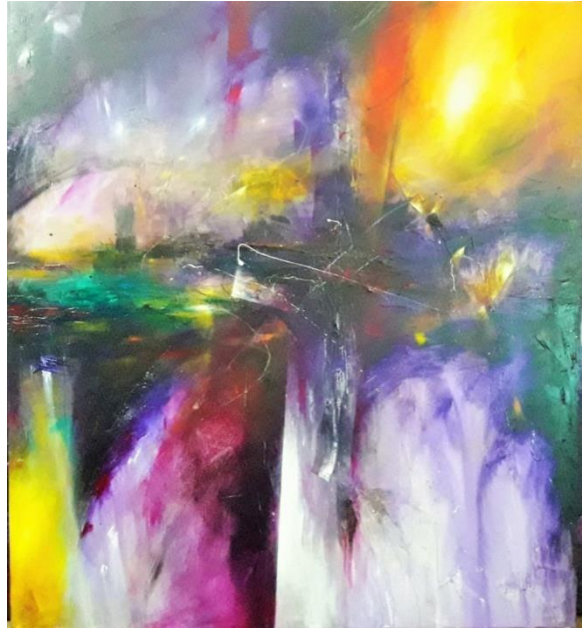
การใช้เทคนิคการระบายสีของ โคดี้ ฮูเปอร์ ซึ่งใช้หลากหลายวิธีการ โดยใช้เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืนมากที่สุด ส่วนใหญ่ใช้ในกลุ่มสีขาวเป็นหลักระบายผสมผสานร่วมกับสีอื่น ๆ และระบายแบบเรียบกลมกลืนให้เกิดลักษณะของแสงฟุ้งกระจายในทุก ๆ ภาพ รองลงมาคือ การระบายสีหนาทับซ้อนโดยส่วนใหญ่พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้เป็นการระบายเพื่อสร้างชั้นสีสลับทับซ้อนกันไปมาซึ่งทำให้แตกต่างจากพื้นที่บริเวณอื่นจึงทำให้บริเวณกลางภาพปรากฏให้เห็นชั้นสีที่หนา เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ เป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนตามกลวิธีที่ศิลปินได้เตรียมไว้ก่อนลงสีแล้วโดยทำเป็นลักษณะพื้นผิวที่มีความนูนต่ำ จึงทำให้ภาพเกิดความน่าสนใจจะเห็นได้ชัดเจนในบริเวณภาพที่แสงตกกระทบลำดับต่อมาคือการระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส โดยการระบายลักษณะเคลือบสีทับซ้อนกันบาง ๆ เพื่อสร้างมิติของชั้นสี เทคนิคการระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน โดยส่วนใหญ่พบร่องรอยกระจายอยู่บริเวณกลางภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยแปรตามจังหวะลีลาอย่างฉับพลันจึงปรากฏเป็นรูปทรงอิสระ บางจังหวะก็ทำให้เกิดเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้างที่มีขนาดแตกต่างกันออกไป การระบายสีโดยใช้เทปกาวกันขอบเป็นการสร้างสรรค์เส้นขอบคมแนวนอนและแนวตั้งประกอบกับเชื่อมโยงกับขอบของภาพให้เกิดเป็นรูปเรขาคณิตที่เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีการตัดทอน ทำให้ภาพเกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นกว่าการใช้รูปทรงอิสระเพียงอย่างเดียว เทคนิคต่าง ๆ ของศิลปินที่สร้างขึ้นนั้น บางเทคนิคเกิดจากการระบายขึ้นมาอย่างอัตโนมัติฉับพลันแต่ในบางเทคนิคนั้นต้องมาสร้างสรรค์ตามขั้นตอนและตามเก็บรายละเอียด

การสร้างสรรค์เส้น โคดี้ ฮูเปอร์ใช้เส้นขอบมากที่สุด เส้นขอบที่พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวกัน และเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปรอย่างอิสระอัตโนมัติฉับพลัน ประกอบกับเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมด้วยในบางจังหวะ รองลงมาคือ เส้นจริง เป็นเส้นที่พลิ้วไหวเกิดจากการระบายด้วยสีแปรขนาดใหญ่และขนาดเล็กตามจังหวะลีลาอย่างอิสระอัตโนมัติฉับพลันในการสร้างสรรค์เส้นบางจังหวะลีลา มีการสะบัดเหวี่ยงและขูดขีดทำให้ภาพมีความรู้สึกเคลื่อนไหว ลำดับสุดท้าย เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆที่ศิลปินตัวดรอยสีแปรจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอบให้เกิดรับรู้ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็นเส้น ต่อมาการสร้างสรรค์ รูปร่างรูปทรง ใช้รูปทรงอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด เป็นรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าไปในทิศทางใด รองลงมาคือ รูปเรขาคณิตที่เป็นลักษณะของรูปสี่เหลี่ยมมาใช้สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยงแต่ในบางจังหวะบางตำแหน่งได้ถูกระบายทับซ้อนทำให้พร่ามัว ลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบในทุก ๆ ภาพได้ถูกทำลายตัดทอนมาน้อยแตกต่างกัน

ผลการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาข้อมูลทั้ง 4 ประเด็นดังกล่าว มาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย แล้วได้นำผลงานทั้งหมดเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบ โดยการสัมภาษณ์ พบว่าการสร้างสรรค์ผลงานมีความสอดคล้องกับศิลปินโคดี้ ฮูเปอร์ทุกประเด็น และผู้วิจัยได้นำข้อคิดและข้อเสนอแนะมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ในบริบทของผู้วิจัยเอง จากนั้นได้นำไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบผลงานโดยการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่งพร้อมกัน ให้ประเมินคุณภาพของผลงาน โดยรายละเอียดดังนี้

ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ

ภาพที่ 1 The sense of light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.

ที่มา: สรพงษ์ ทองถมยา (2560)

ภาพที่ 2 Reflection เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120x 170 ซม.

ที่มา: สรพงษ์ ทองถมยา (2560)

ภาพที่ 3 Lines of light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.
ที่มา: สรพงษ์ ทองมhya (2560)

ภาพที่ 4 Dark purple เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.
ที่มา: สรพงษ์ ทองมhya (2560)

การสร้างสรรคภาพผลงานทั้ง 4 ภาพที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจากสิ่งเร้าภายนอกที่เกิดจากแสงอาทิตย์ใกล้จะลับขอบฟ้าที่ส่องพาดผ่านชั้นเมฆลงมาตกกระทบกับวัตถุต่าง ๆ โดยผู้วิจัยใช้ กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ กลุ่มสีม่วง กลุ่มสีเหลือง และกลุ่มสีขาวเป็นหลัก เทคนิคการระบายสีโดยส่วนใหญ่ใช้การระบายแบบเรียบกลมกลืนในกลุ่มสีขาวเพื่อให้เป็นลักษณะของแสงฟุ้งกระจาย และใช้เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อนบริเวณกลางภาพเพื่อให้ปรากฏชั้นสีที่หนาทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจน และในบางจังหวะได้ใช้เทคนิคการระบายแบบขูดขีดร่วมกันเพื่อให้เกิดเป็นร่องรือรอยในบริเวณดังกล่าว และใช้เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส ระบายในลักษณะเคลือบให้มีความโปร่งใส เกิดมิติของชั้นสีขึ้นมา ในส่วนพื้นผิวที่ไม่เรียบผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสี

แล้ว เพื่อให้ภาพเกิดมีพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ กระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ สำหรับเส้นมีสามลักษณะคือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวยึด แบบแนวตั้งและแนวนอน ประกอบกับเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยฝีแปรงอย่างอิสระอัตโนมัติฉับพลันและเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมในบางจังหวะ ต่อมาคือเส้นจริงที่ใช้ฝีแปรงขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ระบายอย่างฉับพลันเกิดเป็นเส้นเล็กบ้างใหญ่บ้างทับซ้อนกัน ซึ่งในบางจังหวะใช้การสาดเหวี่ยง ขูดขีดทำให้พื้นผิวเกิดเป็นร่องและทำให้ภาพมีความรู้สึกเคลื่อนไหว ต่อมาคือ เส้นเชิงนัยที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่าง ๆ ตัวตรอยฝีแปรงจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอบให้เกิดรับรู้ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็นเส้น ในส่วนลักษณะรูปร่างรูปทรงเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พล้วไหวร่วมกับรูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยมโดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยง ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงนั้นได้ถูกระบายทับทำให้พรางมัว จึงทำให้รูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยมถูกทำลายตัดทอนไป

ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำต่อภาพผลงานสร้างสรรค์ทั้ง 4 ภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้ เป็นแนวทางสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 โดยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มสีที่ใช้มีความใกล้เคียงและสอดคล้องกับผลงานของศิลปิน ควรปล่อยให้พื้นที่ว่างในบางจังหวะ ควรเพิ่มกลุ่มสีดำเข้ามาเพิ่มเติม ระวังอย่าให้สีเกิดการทับซ้อนมากเกินไป มีความมั่นใจในการระบายสีมากขึ้น
2. เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน ควรปล่อยให้พื้นผิวที่เรียบบ้าง ไม่ควรระบายสีหนาทับซ้อนมากเกินไป โดยส่วนใหญ่ใช้เทคนิคต่างๆ ได้น่าสนใจ
3. เส้น การสร้างสรรค์เส้นในผลงานมีความน่าสนใจมีความมั่นใจ แต่ในบางภาพมีเส้นจริงและเส้นขอบคมน้อยไป ในการจัดวางองค์ประกอบของเส้นขอบคมจัดวางได้น่าสนใจ
4. รูปร่าง รูปทรง การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน รูปทรงมีความน่าสนใจมีความแปลกตา มีความมั่นใจในการสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ

ภาพที่ 1 First light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.

ที่มา: สรพงษ์ ทองมยา (2560)

ภาพที่ 2 Navigation light,เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140 x 140 ซม.
ที่มา: สรพงษ์ ทองมยา (2560)

ผู้วิจัยได้นำผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 ใช้เป็นเครื่องมือวิจัยประกอบกับแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา หลังจากผู้วิจัยได้ข้อมูลการสัมภาษณ์แล้ว ได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ในบริบทของผู้วิจัยและได้นำผลงานทั้ง 2 ภาพให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินคุณภาพผลงานโดยใช้แบบสัมภาษณ์ชุดเดิมประกอบกับแบบประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การสร้างสรรค์ภาพผลงานในบริบทของผู้วิจัยทั้ง 2 ภาพดังกล่าว ผู้วิจัยได้แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจากความรู้สึกระเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกที่เกิดจากแสงอาทิตย์ใกล้จะลับขอบฟ้าที่ส่องพาดผ่านชั้นเมฆลงมาตกกระทบกับวัตถุต่าง ๆ โดยผู้วิจัยใช้ กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ กลุ่มสีม่วง กลุ่มสีเหลือง และกลุ่มสีขาว เป็นหลัก เพื่อสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึก สงบ เจ็บ ลึกซึ้งและมีความหวัง เทคนิคการระบายสีโดยส่วนใหญ่ใช้การระบายแบบเรียบกลมกลืนในกลุ่มสีขาวมากเป็นพิเศษเพื่อให้เป็นลักษณะของแสงฟุ้งกระจาย และปล่อยให้พื้นที่ว่างภายในภาพเพิ่มมากขึ้นเพื่อไม่ให้ภาพดูแน่นเกินไปและใช้เทคนิคการระบายสีหนาที่บดบังบริเวณกลางภาพเพื่อให้ปรากฏชั้นสีที่หนาที่ซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่น ๆ และในบางจังหวะได้ใช้เทคนิคการระบายแบบจุดขีดรวมกันเพื่อให้เกิดเป็นร่องริ้วรอยในบริเวณดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น และใช้เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใสระบายในลักษณะเคลือบให้สีมีความโปร่งใสเกิดมิติของชั้นสีขึ้นมา ในส่วนพื้นผิวที่ไม่เรียบผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้ว เพื่อให้ภาพเกิดมีพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ กระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ สำหรับเส้นมีสามลักษณะคือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวกัน แบบแนวตั้งและแนวนอนสลับทับซ้อนกันมากขึ้น ประกอบกับเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยฝีแปรงอย่างอิสระอัตโนมัติฉับพลันและเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมในบางจังหวะ ต่อมาคือเส้นจริง ที่ใช้ฝีแปรงขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ระบายอย่างฉับพลันบางจังหวะใช้การดัดลากฟุ้งกันเป็นเส้นยาวขนาดใหญ่และเล็กเพิ่มมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็ใช้การสะบัดเหวี่ยง ขูดขีดด้วยเกรียงทำให้พื้นผิวเกิดเป็นร่องยาว ต่อมาคือ เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสี

ต่าง ๆ ตัวตรอยฝีแปรงจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอบให้เกิดรับรู้ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็นเส้น สำหรับรูปร่างรูปทรงเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวร่วมกับรูปทรงเรขาคณิต สีเหลี่ยมโดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยง ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงนั้นได้ถูกระบายทับทำให้พร่ามัว จึงทำให้รูปทรงเรขาคณิตสีเหลี่ยมถูกทำลายตัดทอนไป

จากการสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นในแบบภาพรวมต่อผลงานสร้างสรรค์ของผู้วิจัยโดยสรุปเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. กลุ่มสี มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับศิลปิน มีความเป็นตัวเองมากขึ้น ใช้กลุ่มสีต่าง ๆ ได้อย่างกลมกลืนไม่ขัดแย้ง บางจังหวะในการระบายสีมีการเว้นให้เกิดมีพื้นที่ว่างไม่ทับซ้อนกันมากเกินไป

2. เทคนิคการระบายสี มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับศิลปิน การสร้างสรรค์ เทคนิคต่าง ๆ ได้อย่างกลมกลืนและหลากหลายวิธีการได้อย่างน่าสนใจ

3. เส้น ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงกันกับผลงานของศิลปิน มีความมั่นใจมีความเป็นของตัวเองมากขึ้น เส้นดูมีความหนักแน่นมีน้ำหนักจัดวางตำแหน่งของเส้นได้น่าสนใจ

4. รูปร่างรูปทรง ในผลงานมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน สร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกันได้อย่างขัดแย้งและกลมกลืน มีความมั่นใจที่ใส่ความเป็นตัวเองลงไปผลงาน

ผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินควบคู่กับการใช้แบบสัมภาษณ์ ผลการประเมินพบว่าผลงานมีคุณภาพระดับมากที่สุดเท่ากันทั้ง 2 ภาพ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.80 (ค่า SD. 0.30)

สรุปได้ว่าผลการวิจัยและการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 ในประเด็น กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น รูปร่างรูปทรง และขั้นตอนการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานวิจัย เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ โดยเริ่มจากสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยจำนวน 4 ชิ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญศิลปะพิจารณาจากการสัมภาษณ์ จากนั้นนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ชิ้นในบริบทของผู้วิจัย ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจาก สภาพแวดล้อมที่มีแสงอาทิตย์ส่องลอดผ่านชั้นเมฆและวัตถุต่าง ๆ โดยใช้การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน เน้นกลุ่มสีดำ สีเทา และสีขาวเป็นหลัก และเน้นการใช้เส้นขอบคมและเส้นจริงเป็นพิเศษ ประกอบกับรูปทรงเรขาคณิต พบว่าผลงานแสดงอารมณ์และความรู้สึก สงบ เยือก ลึกซึ้ง และมีความหวังได้อย่างมีพลัง และผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมาก

อภิปรายผลการวิจัย และการสร้างสรรค์

ผลการศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ภาพ ในประเด็นกลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น รูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการศึกษามาวิเคราะห์ดังกล่าวก่อนในแต่ละประเด็นมาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพเพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย ซึ่งมีความสอดคล้องและชัดเจน ครบถ้วนตามรูปแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมตามแบบอย่างของโคดี้ ฮูเปอร์ หลังจากนั้นได้นำเครื่องมือทั้ง 4 ภาพ ใช้ประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะจำนวน 3 ท่านแล้วนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน

2 ภาพให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพผลงานวิจัย ซึ่งผลที่ได้มีความสอดคล้องกับหลักการและทฤษฎีศิลปะ รวมทั้งการสร้างสรรค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลการศึกษาวเคราะห์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ประเด็นเพื่อนำเป็นข้อมูลมาใช้สำหรับสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 พบว่า กลุ่มสีที่ปรากฏในการสร้างสรรค์ผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ เป็นการใช้สีที่สด ดูรุนแรงมีพลัง และมีความโปร่งใสสว่าง ประกอบกับใช้กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ และกลุ่มสีม่วงคล้ำคลุมบรรยากาศโดยรวมของภาพที่มีขนาดใหญ่ให้ดูมีมิติที่ลึกกลับซับซ้อน กลุ่มสีที่ระบายลงไปในนั้นผู้วิจัยพบว่า มีทั้งการระบายโดยฉับพลันให้เห็นเนื้อสีแท้ของสีนั้นๆเป็นบริเวณกว้างก่อน แล้วระบายโดยเก็บรายละเอียดในภายหลัง เป็นการแสดงออกอย่างอิสระ เห็นถึงสภาวะของศิลปินโดยฉับพลันซึ่งเป็นรูปแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมที่แสดงพลังความรู้สึกภายในออกมาในลักษณะนี้ โดยสอดคล้องกับ พีระพงษ์ กุลพิศาลได้กล่าวถึงจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์ไว้ว่า สีที่ใช้เป็นสีที่มีความสดใส สีแท้ของสีนั้นๆ บางประเภทจะแสดงสีเป็นพื้นสีหรือที่เรียกกันว่าสนามสี ขนาดของผลงานนั้นนิยมสร้างสรรค์ในขนาดใหญ่ๆ ผลงานที่สำเร็จแล้วจะเห็นถึงความมั่นใจในการปาดป้ายสีของการแสดงออกรู้สึกถึงสภาวะที่ศิลปินระเบิดอารมณ์ออกมา (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2553, น. 141)

การสร้างสรรค์เทคนิคการระบายสี ซูเปอร์ ได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติและพื้นผิววัตถุต่างๆ เช่น ต้นไม้เก่าแก่ พื้นผิวของหิน และซูเปอร์รู้สึกทั้งกับกำแพงเก่าที่ผู้ฟัง การออกซิไดซ์ที่ทำให้ปฏิกิริยากับโลหะผสม รวมทั้งกระดาดเก่า ๆ ดังนั้นเขาจึงเลือกใช้เทคนิคที่หลากหลายวิธี เพื่อให้ผลงานที่แสดงออกถึงความรู้สึก และให้ได้พื้นผิว (Texture) ของวัตถุต่างๆ ตามต้องการ โดยใช้เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืนมากที่สุด รองลงมาคือการระบายสีหนาทับซ้อน การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ การระบายสีด้วยสีเหลวและโปร่งใส โดยการระบายลักษณะเคลือบสีทับซ้อนกันบางๆเพื่อสร้างมิติของชั้นสี การระบายสีโดยใช้เทปกาวกันขอบ ฯลฯ กลวิธีหรือเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของซูเปอร์สะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ ตัวตน ความรู้สึกนึกคิดของเขาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ วิรุณ ตั้งเจริญ ที่ได้กล่าวถึงกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้ว่า กลวิธีในการสร้างสรรค์ศิลปะย่อมสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของผู้สร้างสรรค์ด้วย ศิลปะอาจจะคล้ายกับลายเซ็นที่สะท้อนให้เห็นความเป็นคนประณีตเรียบร้อย ความกล้าในการแสดงออก ความไม่มั่นใจของเจ้าของลายเซ็นก็ได้ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ต้องตัดสินใจสร้างสรรค์ลักษณะพื้นผิวเพื่อให้รู้สึกกลมกลืนหรือตัดกันกับเรื่องราวที่นำมาถ่ายทอดเป็นกลวิธีในการสร้างผลงานจิตรกรรมจึงเป็นเรื่องของวัสดุและการใช้วัสดุดังกล่าวถือได้ว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่ศิลปินเลือกใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ ตามความถนัดหรือต้องการศึกษาค้นคว้ากลวิธีต่างๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับศิลปินในการนำไปใช้สร้างสรรค์งานเพื่อถ่ายทอดรูปแบบให้ปรากฏตามแนวความคิดของศิลปิน มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและรูปแบบที่ต้องการแสดงออก อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมและบ่งบอกความเป็นเฉพาะตัวที่ปรากฏให้เห็นได้ในผลงานศิลปะ (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2535, น. 24)

ลักษณะของเส้น ใช้เส้นขอบมากที่สุด 2. ลักษณะคือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวกันและเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยฝีแปรงอย่างอิสระอัดโน้มนัดฉับพลัน ประกอบกับเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมด้วยในบางจังหวะ เส้นจริงเป็นการสร้างสรรค์ด้วยฝีแปรงขนาดใหญ่และขนาดเล็กระบายไปตามตามจังหวะลีลาอย่างอิสระ อัดโน้มนัด ฉับพลันในการสร้างสรรค์เส้นบางจังหวะใช้การสับัดเหวี่ยงและขูดขีดทำให้ภาพมีความรู้สึกเคลื่อนไหว ส่วนเส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่าง ๆ ที่ศิลปินตัวรอยฝีแปรงจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกัน ให้เกิดรับรู้ทางสายตารู้สึกว่าเป็นเส้น ทั้งหมดเป็นการแสดงออกเพื่อสื่อความหมายอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งสอดคล้องกับ สมชาย พรหมสุวรรณ ได้กล่าวถึงเส้นกับความรู้สึกไว้ว่า “เส้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญของงานศิลปะทุกชนิด เส้นสามารถให้ความหมาย แสดงความรู้สึกและอารมณ์ด้วย การสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ เส้นแต่ละชนิดให้ความรู้สึกแตกต่างกันออกไปเช่น เส้นเฉียงให้ความรู้สึกตื่นเต้น มีพลังต่อสู้

ผลักดัน ไม่แน่นอน ไม่สมดุล ไม่หยุดนิ่ง ไม่สมบูรณ์ เคลื่อนไหวในทิศทางที่กำลังจะล้มหรือไหลลง หรือกำลังทะยานขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองของสายตาจะเริ่มต้นจากส่วนล่างขึ้นบนหรือจากส่วนบนลงล่าง” (สมชาย พรหมสุวรรณ, 2548, น. 16)

สำหรับรูปร่างรูปทรง ใช้รูปทรงอิสระมากที่สุด โดยการระบายสีเป็นระนาบรูปต่าง ๆ อย่างอัตโนมัติ เป็นการระบายไปอย่างฉับพลันซึ่งไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าไปในทิศทางใด รองลงมาคือรูปเรขาคณิตสี่เหลี่ยม ในบางตำแหน่งมีการระบายรูปทรงอิสระทับซ้อนลงไป จึงทำให้เห็นว่ารูปลี่เหลี่ยมได้ถูกลดตัดทอนมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป ซึ่งรูปทรงเป็นเพียงส่วนประกอบที่ช่วยสนับสนุนพลังอารมณ์ในภาพเท่านั้น เป็นลักษณะของการแปลงรูปหรือการตัดทอนรายละเอียดลง เน้นเฉพาะโครงสร้างของรูปเท่านั้น เพื่อบันทึกหรือสื่อสารเนื้อหาเรื่องราวตามอารมณ์ความรู้สึกตามที่ต้นตอการสอดคล้องที่ พระพงษ์ กุลพิศาล (2557, น. 138) ได้กล่าวว่า การแปลงรูปเป็นโครงสร้างหลักที่ให้ความสำคัญ การจัดองค์ประกอบคำนึงถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปรับหรือจัดส่วนย่อยให้สัมพันธ์ต่อเนื่องซึ่งกันและกันในภาพรวมในโครงสร้างที่เกิดขึ้นอาจมีที่มาจากธรรมชาติหรือจากรูปทรงเรขาคณิตก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจินตนาการของศิลปินเป็นวิธีการแปลงรูปที่อาศัยกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลมากกว่าความรู้สึกสัมผัสและประไพ วีระอมรกุล (2552, น. 169) ได้อธิบายถึงรูปร่างรูปทรงในงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์ “เป็นจิตรกรรมที่ปราศจากรูปร่างหรือรูปทรงของคนและวัตถุ แสดงออกอย่างอิสระ แสดงถึงภาวะทางอารมณ์ของศิลปินอย่างฉับพลัน ใช้สีสดใสรุนแรง ไม่จำเป็นต้องมีรูปร่างหรือสิ่งที่เป็นจริงเพราะเป็นการแสดงรูปทรงอย่างอิสระ”

สำหรับการสร้างสรรค์ภาพผลงานครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวและนำไปปฏิบัติจริงดังที่ได้กล่าวมาแล้ว นำมาเป็นข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 ได้อย่างสอดคล้องครบถ้วนทุกประเด็น โดยใช้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงพัฒนาแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้นจึงทำให้การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 มีความชัดเจนและสมบูรณ์แบบครบทุกประเด็นอย่างมีแบบแผน โดยภาพผลงานแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก สงบ เยียบ ลึกลับ และมีความหวัง และเน้นความกลมกลืน ความงดงามของเส้น สี เทคนิคการระบายสี และรูปร่างรูปทรง แสดงลักษณะโครงสร้างรูปทรงที่บริสุทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในทฤษฎีแบบแผนนิยมโดยพระพงษ์ กุลพิศาล (2556, น. 66) ได้กล่าวไว้ว่า แบบแผนนิยมให้ความสำคัญกับรูปทรงผลงาน ในประเด็นวิธีการสร้างและความบริสุทธิ์ของการมองเห็นมากกว่าเรื่องราวและเนื้อหา หรือความเป็นไปที่เห็นจากโลกภายนอก นักวิจารณ์ศิลปะแบบแผนจะดูการใช้สี รอยแปรง เส้น และการจัดองค์ประกอบเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเน้นความงามโดยสมชาย พรหมสุวรรณ (2559, น. 11) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีนี้ไม่สนใจความหมายและความเหมือน แต่สนใจความงาม ความงามที่เกิดจากการผสมผสานกันขององค์ประกอบศิลป์ โดยมีหลักการผสมผสานเรียกว่า หลักการออกแบบ ผู้ที่จะมองเห็นความงามตามแนวทฤษฎีนี้จะต้องเข้าใจความหมายขององค์ประกอบศิลป์ และหลักการออกแบบจึงจะสามารถเห็นความงามได้อย่างรวดเร็ว แต่มีได้หมายความว่าผู้ที่ไม่มีความรู้จะไม่สามารถมองเห็นความงามได้ เพียงแต่ต้องใช้เวลาฝึกฝนและสนใจนานกว่าและยังสอดคล้องกับทฤษฎีให้ความสำคัญกับการสำแดงพลังอารมณ์ โดยพระพงษ์ กุลพิศาล (2556, น. 66) ได้กล่าวไว้ว่า ด้วยเหตุที่ศิลปินรู้ด้วยตัวเองและแสดงเป็นความรู้สึกออกมา ผลงานที่สร้างสรรค์ของเขาจึงกลายเป็นภาษามนุษย์ภาษาหนึ่ง เป็นรูปแบบความรู้ที่ไม่อาศัยเหตุผล ศิลปินบอกให้รู้ถึงประสบการณ์และจิตใจของเขาที่มีใช้ไปเป็นเพียงแค่ทัศนะส่วนตัว แต่การสำแดงพลังอารมณ์จะต้องมีความรู้สึกประทับใจในอะไรบางอย่างก่อน แล้วแสดงความประทับใจเหล่านั้นออกมาตรง ๆ ความประทับใจต่าง ๆ ที่หลากหลาย อาจจะนับรวมการสำแดงพลังอารมณ์เก่า ๆ ที่ได้รับรู้มาก่อนแล้วไว้ด้วยก็ได้ ก่อนจะแสดงออกมาเป็นรูปทรงจำเป็นต้องลดระดับการสำแดงพลัง

อารมณ์ต่าง ๆ เหล่านั้นลงมาให้เป็นความประทับใจรวม ๆ ก่อน เพื่อที่จะสังเคราะห์ให้เป็นการสำแดงพลังอารมณ์ใหม่เพียงครั้งเดียว ความรู้สึกกับจินตนาการเป็นส่วนที่เกิดขึ้นเบื้องหลังผลงาน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง“จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี”กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อปฏิบัติการ

1. ควรสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะสีเหลี่ยมผืนผ้าทรงยาว ซึ่งอาจทำให้ภาพมีมุมมองที่กว้างมากขึ้น เพราะการระบายปาดป้ายอย่างฉับพลัน อาจทำให้ความรู้สึกในการวาดไม่ยึดอัดปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกได้เต็มที่
2. ควรฝึกฝนเพิ่มทักษะในการใช้เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานให้ชำนาญอย่างสม่ำเสมอเพราะบางเทคนิคลงมือทำไปแล้วไม่ควรจะทำซ้ำอีกหรือบางเทคนิคอาจต้องใช้เวลานาน การที่ใช้เวลานานไปอาจทำให้ขาดอารมณ์ต่อเนื่องในการทำงาน การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจึงมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม
3. ควรฝึกทักษะการใช้เครื่องมือในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น เกรียงทุกขนาด และแปรงขนาดใหญ่ อย่างสม่ำเสมอให้เกิดความชำนาญ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มเติมวิธีการสร้างจุดสนใจของโคดี้ ฮูเปอร์ เพื่อเข้าใจเข้าถึงแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ในการจัดองค์ประกอบ เส้น สี รูปร่างรูปทรง ของศิลปินให้มีความชัดเจนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษารูปเรขาคณิตทรงกลมของศิลปินเพิ่ม เพื่อนำมาปรับใช้ร่วมผสมผสานในการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความหลากหลายเกิดมุมมองใหม่ ๆ เกิดความน่าสนใจมากขึ้น

บรรณานุกรม

- ประไพ วีระอมรกุล. (2552). ประวัติศาสตร์ศิลป์ 1. กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2553). สัจจิตร์วิทยานิพนธ์ ทักษะศิลป์สร้างสรรค์ นักศึกษาปริญญาโท
สาขาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. กรุงเทพฯ: 2G Creation.
- . (2556). ทักษะศิลป์ปริทรรศน์. กรุงเทพฯ: 2G Creation.
- . (2557). หลักการแปลงรูปในทักษะศิลป์. กรุงเทพฯ: 2G Creation.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2535). ทฤษฎีศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมชาย พรหมสุวรรณ. (2548). หลักการทักษะศิลป์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2559). เอกสารประกอบการสอนการวิจัย. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อารี สุทธิพันธุ์. (2528). ศิลปนิยม. กรุงเทพฯ: กระดาษสา.